

ונסוע ברגה אמר דרגה עד
שעליה לדרום ושם נקשר בראשי,
ועליה לרגתו של הדרום. פיו^ן
שאברהם התעטר ברגתו בארץ
הקדושה ונכנס [ארון] לרגה
הקדושה, אז מה כתוב? ויהי
רעב בארץ, שלא כי יודעים
יריעת ההתקרכ אל הקדוש ברוך
הוא.

ויהי רעב בארץ, שעד פעת לא
הייה המכ שעל הארץ נתן חזק
ומזון על הארץ, משום שטרם
התקדשה [נו"א מקה] ולא עקרה
בקיים. פיו ש אברהם ראה את
אותו המכ המפנה על הארץ, לא
נתן חזק ולכ קדוש בראשי, אז
וירד אברהם מצרים לגור שם.
מןין ידע אברהם? שפטוב
לזרע נתתי את הארץ הזאת. אז
ידע אברהם שהנה הארץ לא
נתקנה בתיקון קדוש, אלא
בדרגות [ירוש] קדושים שיצאו
מןפה. ואז ידע אברהם את סוד
החכמה, שהארץ לא מתיקן
בקדושה, אלא בפי שאמרנו.

סתורי תורה

הקדוש ברוך הוא רומז חכמה
עלונה באברהם וביצחק.
abrahem זו הנשמה לנשמה והיא
[ס"א א' וט], והנשמה זו היא
שרה. לוט זה הוא הניח"ש ובת
שרה. וגו' של הסמא"ל הוהו. רומ"ח
הקדושה זה יצחק. נפ"ש
הקדושה זו רבקה. יצ"ר הרע זו
רומם הבבמה, ועל זה אמר שלמה
בבמתו (קהלת) מי יודע רוח בני
האדם העלה היא וגוי. נפש
הbumiyot זו הנפש מצד היצר
הרע.

ועל זה אמרו [שהוא] שהנשמה
לנשמה זו מעוררת את האיש
בירה"ה ובבבמ"ה. הנשמה
מעוררת את האיש בבינה. זה שפטוב (איוב כח) ויאמר לאדם הן יראת
הנשמה ממעוררת בתשוכ"ה דאתקורי בינה
הנשמה ממעוררת בתשוכ"ה שנקראת בינה ונקראת שרכ"ה. ורומ"ח הוה הקו"ל, ונקרוא דעת,

דסליק לדרום ומפני אתקשר בדקא יאות
וסליק לדרגיה לדרום. פיו דאתעטר אברהם
בדרגוי הארץ קדישא רעה (פארעא) בדרגא
קדישא, כדי מה כתיב ויהי רעב בארץ. דלא
הוא ידע ידיעה לקרבה לגבי דקדשא בריך
הוא:

ויהי רעב בארץ, שען לא הוה חילא
דען ארעא יהיב תקפא ומזונא על
ארעא, בגין שען לא אתקדשת (נו"א אתקנה) ולא
קיימה בקיומה. פיו דחמא אברהם דהא
ההוא חילא דמנא על ארעא לא יהיב
תקפא וחילא קדישא בדקחו, כדי וירד
abrahem מצרימה לגור שם. מנא ידע אברהם,
דכפיב לזרע נתפי את הארץ הזאת. כדי
ידע אברהם דהא ארעא לא אתקנא בתקונא
קדישא אלא ברגין (ויאנו) קדישין דיפקון
מניה, וכדיין ידע אברהם רזא דחכמתא
דארעא לא תפון בקדושה אלא כדאמרן:

סתורי תורה

קדשא בריך הוא רומי חכמתא עלאה באברהם וביצחק,
abrahem דא נשמתא לנשmeta ואיהי (ס"א א' ור),
בשם"ה דא היא שרה. לוט דא הוה נח"ש ובת זוגיה דההיא
סמאלו. רומ"ח קדישא דא יצחק. נפ"ש קדישא דא רבקה.
יצ"ר הרע דא רומם הבבמה, ועל דא אמר שלמה בבבמיה
(קהלת ג') מי יודע רוח בני האדם העולה היא וגוי נפש
הbumiyot דא נפש מסטרא דיצער הרע.

ועל דא אמרו (נו"א דתהי) דאייה נשמתא לנשmeta אתחערא
לגברא ביראה ובבבמ"ה, נשמתא אתחערא לאיניש
ביבנה, הדר הוא דכתיב, (איוב כח) ויאמר לאדם הן יראת
היא חכמה וגוי. נשמ"ה אתחער בתשוכ"ה דאתקורי בינה
הנשמה ממעוררת בתשוכ"ה שנקראת בינה ונקראת שרכ"ה. ורומ"ח הוה הקו"ל, ונקרוא דעת,